

Sygn. akt II K 343/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Aleksandra Piasecka

Prokurator Rejonowy : Dariusz Piotrowski

po rozpoznaniu w dniach 3 listopada 2020 r.; 6 maja 2021 r. i 10 sierpnia 2021 r.

sprawy:

A. K.

s. H. i R. z domu R.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 25 marca 2020 r. w ruchu lądowym, na drodze dojazdowej do budynku nr. 3 w miejscowości S., gm. K., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, powodując nieumyślnie wypadek drogowy w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości i kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr. rej. (...), podczas manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności, nie upewnił się, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lub jego utrudnienia, najechał na znajdującą się za pojazdem pieszą R. K. (1), powodując u niej obrażenia głowy i klatki piersiowej, a w tym liczne złamania żeber i kręgosłupa oraz kilkumiejscowe pęknięcie serca, skutkujące jej zgonem na miejscu zdarzenia,

tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.;

II. W dniu 25 marca 2020 r. w ruchu lądowym, na trasie B. – S., gm. K., a następnie S. – D., gm. K., kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr. rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości w wyniku: 0,61 mg/l i 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 maja 2015 r., sygn.. akt II K 61/15 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to przy zastosowaniu art. 4 §1 kk :

- za czyn z pkt I aktu oskarżenia z mocy art.177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk skazuje, zaś na podstawie art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 §1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt II aktu oskarżenia z mocy art.178a § 4 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i ich miejsce wymierza karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 25 marca 2020 r. godz. 13.10 do dnia 27 marca 2020 r. godz. 13.00, co równoważne jest 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art.42 § 3 kk za czyn z pkt I a/o orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

V. na podstawie art.42 § 3 kk za czyn z pkt II a/o orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

VI. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 90 § 2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i wymierza dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

VII. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 marca 2020 r.,

VIII. na podstawie art. 47 § 3 kk za czyn z pkt I orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty nawiazki na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

IX. na podstawie art.43a § 2 kk za czyn z pkt II orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

X. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 343/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. K.	<p>W dniu 25 marca 2020 r. w ruchu lądowym, na drodze dojazdowej do budynku nr. 3 w miejscowości S., gm. K., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, powodując nieumyślnie wypadek drogowy w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości i kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr. rej. (...), podczas manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności, nie upewnił się, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lub jego utrudnienia, najechał na znajdującą się za pojazdem pieszą R. K. (2), powodując u niej obrażenia głowy i klatki piersiowej, a w tym liczne złamania żeber i kręgosłupa oraz kilkumiejscowe pęknięcie serca, skutkujące jej zgonem na miejscu zdarzenia, tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.W dniu 25 marca 2020 r. spożywanie alkoholu w postaci piwa Żubr przez A. K. od godziny 7:00 wspólnie ze S. O. godz. 11:30 zwolnienie się A. K. u swego pracodawcy i powrót do S.. O. godziny 12.30 dojechanie przez A. K. znajdującego się w stanie nietrzeźwości do miejsca zamieszkania i pozostawienie samochodu przed wejściem do swego mieszkania, stając lewym bokiem auta przed drzwiami wejściowymi. Niezachowanie szczególnej ostrożności w trakcie cofanie pojazdem w kierunku wyjazdu do drogi, jednocześnie skręcanie w prawą stronę. Po przejechaniu kilku metrów uderzenie w znajdującą się za pojazdem R. K. (2). Upadek na ziemię pod przejeżdżający samochód kobiety i przejechanie po niej. Wezwanie pogotowia przez A. K. reanimacja kobiety przez A. K. i S. G.. Spowodowanie obrażeń głowy i klatki piersiowej, w tym liczne złamania żeber i kręgosłupa oraz kilkumiejscowe pęknięcie serca, skutkujące jej zgonem na miejscu zdarzenia.</p>	<p>Protokół oględzin pojazdu A. (...), nr rej. (...)</p>	<p>7-8</p>	

Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu A. K.	10,16	
Świadcstwo wzorcowania	11, 17	
Protokół oględzin miejsca ujawnienia zwłok R. K. (2)	12-14	
Protokół oględzin miejsca usytuowania posesji S. 3/2	21-25	
Protokół oględzin wnętrza samochodu marki A. o nr rej (...)	45-46	
Protokół przeszukania pomieszczeniach mieszkalnych i gospodarczych lokalu S. (...)/2	47-48	
Protokół oględzin rzeczy pojazdu A. (...)	49-51	
Opinia techniczna dot. pojazdu A. (...)	66-68	
Dokumentacje fotograficzna oględzin zewnętrznych pojazdu A. (...), nr rej. (...)	81,105	
Opinia Nr (...) wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej	123	
Protokół oględzin i otwarcia zwłok	139-142	
Zeznania świadka S. L.	191-192, 60-61	

Zeznania świadka K. S.	192-192v, 64-65		
Zeznania S. G. z postępowania przygotowawczego	192v-193, 19v-20, 38-39		
Zeznania A. Ł.	193, 86-87		
Zeznania świadka M. S.	193-193v		
Ekspertyza nr KE -3/21 dotycząca zdarzenia zaistniałego 25.03.2020 r. na posesji S. (...)	207-219		
Opinia ustna biegłego J. K.	227-227v		
Opinia biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego B. G.	199-200		
Opinia uzupełniająca biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego B. G.	229-230		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
2.	A. K.	W dniu 25 marca 2020 r. w ruchu lądowym, na trasie B. – S., gm. K., a następnie S. – D., gm. K., kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr. rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości w wyniku: 0,61 mg/l i 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił	

		się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 maja 2015 r., sygn.. akt II K 61/15 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k., tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
2.Poruszanie się A. K. na trasie B. – S., gm. K., a następnie S. – D., gm. K. samochodem osobowym marki A. (...) o nr. rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości w wyniku: 0,61 mg/l i 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w dniu 25 marca 2020 r.	Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	9, 10	
Świadcstwo wzorcowania	11, 17		
Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	16		
Opinia biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego B. G.	199-200		
Opinia uzupełniająca biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego B. G.	229-230		
3.Uprzednie skazanie A. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt II	Wyrok Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 maja 2015 roku w sprawie sygn. akt. II K 61/15 i karta karana	152, 241	

K 61/15 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.			
o.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. K.	<p>I.W dniu 25 marca 2020 r. w ruchu lądowym, na drodze dojazdowej do budynku nr. 3 w miejscowości S., gm. K., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, powodując nieumyślnie wypadek drogowy w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości i kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr. rej. (...), podczas manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności, nie upewnił się, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lub jego utrudnienia, najechał na znajdującą się za pojazdem pieszą R. K. (1), powodując u niej obrażenia głowy i klatki piersiowej, a w tym liczne złamania żeber i kręgosłupa oraz kilkumiejscowe pęknięcie serca, skutkujące jej zgonem na miejscu zdarzenia, tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.</p>	

		<p>II.W dniu 25 marca 2020 r. w ruchu lądowym, na trasie B. – S., gm. K., a następnie S. – D., gm. K., kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr. rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości w wynikiem: 0,61 mg/l i 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 maja 2015 r., sygn.. akt II K 61/15 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k., tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.prowadzenie samochodu i spowodowanie wypadku nie znajdując się w stanie nietrzeźwości, spożycie w domu alkoholu w postaci wódki bezpośrednio po najejchaniu na R. K. (2)	Wyjaśnienia oskarżonego A. K.	190v-191, 36	
Zeznania świadka S. G. złożone przed Sądem, w których wskazał, że oskarżony po najejchaniu na matkę oddalał się z miejsca zdarzenia.	192v-193, 19v-20, 38-39		
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Protokół oględzin pojazdu A. (...), nr rej. (...)	Sporządzone przez osoby uprawnione, kompetentne, zgodne z przepisami prawa, brak kwestionowania w/w dowodów. Zostały przeprowadzone w sposób rzetelny i prawidłowy przez uprawnionych do tego funkcjonariuszy, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach.	
1.1.1	Protokół oględzin miejsca ujawnienia zwłok R. K. (2)		
1.1.1	Protokół oględzin miejsca usytuowania posesji S. 3/2		
1.1.1	Protokół oględzin wnętrza samochodu marki A. o nr rej (...)		
1.1.1	Protokół przeszukania pomieszczeniach mieszkalnych i gospodarczych lokalu S. (...)/2		
1.1.1	Dokumentacje fotograficzna oględzin zewnętrznych pojazdu A. (...), nr rej. (...)		
1.1.1	Protokół oględzin rzeczy pojazdu A. (...)		

1.1.1	Protokół oględzin i otwarcia zwłok		
1.1.1 1.1.2	Protokoły badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu A. K.	Protokoły sporządzone przez osoby uprawnione, oddające rzeczywisty stan rzeczy. Badania stanu trzeźwości oskarżonego funkcjonariusze wykonywali na dwóch urządzeniach. Po przybyciu na miejsce wykonali badanie analizatorem wydechu o godzinie 13.54 i o godz. 14.21. Za każdym razem wynik wskazywał stan nietrzeźwości odpowiednio 0,61 mg/l i 0,53 mg/l. Następnie badanie wykonali w budynku KPP w K.. Wówczas o godz. 16.03 stan nietrzeźwości wynosił 0,29 mg/l a o 17.17 -0, 22 mg/l .	
1.1.1 1.1.2	Świadectwo wzorcowania	Dokumenty urzędowe, brak kwestionowania dowodu. Według świadectw urzędnika były dopuszczone do użytku, termin kolejnego wzorcowania przypadał na dzień 10 kwietnia 2020r.	
1.1.11	Opinia techniczna dot. pojazdu A.	zgodne z wymogami kpk, sporządzone przez specjalistów, posiadających odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie, ich wnioski nie były kwestionowane.	

1.1.1	Opinia Nr (...) wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej		
1.1.1 1.1.2	Zeznania świadka S. L.	Funkcjonariusz policji przybył na miejsce zdarzenia wraz z K. S.. Oskarżonego, którego znał osobiście zastał pod działaniem alkoholu, według świadka oskarżony bełkotał, miał nieskoordynowane ruchy, czuł od niego woń alkoholu. Dowiedział się od oskarżonego, że po tym jak potracił matkę wypił szklankę wódki i wrócił ją ratować. Świadek wskazał, iż w mieszkaniu nie było żadnej wódki. Dodał, że teren na którym doszło do zdarzenia był ogólnodostępny, tam rowerem przejeżdżali sąsiedzi, nie ma tam żadnego znaku, a teren należy do agencji. Posesja nie była ogrodzona, ślady wskazywały, że teren był uczęszczany.	
1.1.1 1.1.2	Zeznania świadka K. S.	Jego zeznania były logiczne, rzetelne i spójne. Także świadek potwierdził, że od oskarżonego było czuć alkohol. Świadek wskazał, iż do zdarzenia doszło na drodze wewnętrznej i każdy mógł tam wjechać, nie było ogrodzenia.	
1.1.1 1.1.2	Zeznania S. G.	W części w której opisał zaobserwowane przez siebie okoliczności dotyczące	

		<p>przedmiotowego wypadku. Podał, iż podczas cofania samochód podskoczył jakby na coś najechał, kolejno po rozjechaniu około 2 metrów zauważyli leżącą pokrzywdzoną. Podkreślił, iż oskarżony wraz z nim na zmianę reanimował pokrzywdzoną, nigdzie się nie oddalał. Zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym Sąd uznał za wiarygodne, odpowiadające rzeczywistości.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2</p>	<p>Zeznania A. Ł.</p>	<p>Zeznania logiczne i spójne. Nie była świadkiem przedmiotowego zdarzenia. Przebyła na miejsce kiedy poszkodowana była reanimowana. Wskazała, iż podwórko nie jest prywatnym terenem należącym do oskarżonego.</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>Zeznania świadka M. S.</p>	<p>W części w której, wskazała, iż z relacji syna wie, że gdy wyjeżdżał wraz z oskarżonym samochodem to zauważył, iż pokrzywdzona stała na schodach i im machała.</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>Ekspertyza nr KE -3/21 dotycząca zdarzenia zaistniałego 25.03.2020r. na posesji S. (...)</p>	<p>Biegły zaopiniował, iż mechanizm zdarzenia miał postać uderzenia lewą częścią tyłu nadwozia cofającego samochodu A. (...) nr rej. (...) w pokrzywdzoną R. K. (2). Kontakt ten spowodował przewrócenie pokrzywdzonej i</p>	

przejechanie lewymi kołami samochodu przez klatkę piersiową pokrzywdzonej. Aby zostać przewróconą jej ciało musiało się kontaktować z dość dużą intensywnością z pasem tylnym samochodu - nie na tyle intensywnym, aby spowodować istotne obrażenia, ale musiała wystąpić istotna siła tarcia pomiędzy pasem tylnym samochodu, a ubraniem pokrzywdzonej. Odzwierciedleniem działania takiej siły są otarcia brudu samochodu. Te otarcia brudu na samochodzie wykazują, że pokrzywdzona znajdowała się w momencie pierwszego kontaktu z samochodem w pozycji spionizowanej. W momencie ruszenia samochodu pokrzywdzona znajdowała się kilka metrów za samochodem, prawdopodobnie z jego lewej strony. Czas dojazdu samochodu do pokrzywdzonej trwał około 3 sekund. Przyczyną analizowanego wypadku było nieprawidłowe zachowanie kierującego samochodem A. nr 80 nr rej. (...) A. K. noszące znamiona niedostosowania się do przepisów ustawy Prawo o ruchu drogowym dotyczących obowiązków kierowcy podczas cofania (art. 23 pkt. 1.3.)

Na rozprawie biegły potwierdził swoje wnioski

		<p>i wskazał, iż pokrzywdzona nie znajdowała się w martwym polu widzenia. Podkreślił, iż każda osoba znajdująca się w pozycji pionizowanej powinna być zauważona. Biegły argumentował, iż prawo o ruchu drogowym powinno być stosowane tam gdzie zachodzi taka potrzeba, a w miejscu zdarzenia taka potrzeba zachodziła, ponieważ kierowca cofał i powinien przed ruszeniem sprawdzić w lusterkach, czy nic nie stoi mu na drodze.</p> <p>Sąd podzielił opinię pisemną, jak też ustną w całości. Opinie zostały należycie umotywowane, wysnute wnioski logicznie uzasadnione. Biegły wykazał się dużą wiedzą z zakresu prawa o ruchu drogowym, popartą wieloletnim doświadczeniem zawodowym, zdobytym również podczas wykonywania funkcji biegłego.</p>	
1.1.1	Opinia ustna biegłego J. K.		
1.1.1 1.1.2	Opinia biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego B. G.	Opinie biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego zostały sporządzone w toku postępowania sądowego na wniosek obrońcy oskarżonego, z uwagi na odmienne wersje jakie podawał oskarżony w związku ze spożytym alkoholem. Sąd podzielił opinie biegłego, a	

zwłaszcza tę jej część w której biegły analizując wykonane badania wskazał, że uchybienia polegające na nie zachowaniu 15-minutowego odstępu czasu pomiędzy dokonywanymi badaniami urządzeniem AlcoSensor nie miały wpływu na oznaczone poziomy stężeń. Ponadto odczytując wartość stężeń uzyskanych również w badaniu Alkometrem A2.0 biegły uznał, że nie widać istotnych odchyień mogących świadczyć o zaburzeniu ich przez czynniki zewnętrzne takie jak zapalenie papierosa. Obliczenia prospektywne, które wykonał biegły mają charakter modelowy i oparte są na wartościach średnich dla danej populacji, według biegłego winny być traktowane jako orientacyjne, a obliczone stężenia alkoholu należy traktować jako przybliżone ze względu na dużą niepewność wartości użytych do wyznaczenia stężenia alkoholu, wyniki obliczeń prospektywnych muszą być traktowane jako orientacyjne, a obliczenia stężenia alkoholu należy traktować jako przybliżone.

Dla wykazania jakie stężenie alkoholu we krwi miał podejrzany o określonej godzinie tj. o godz. 12.30 nie ma znaczenia w jakim

		<p>czasie spożywał wcześniej 1250 ml (piwa), wówczas, kiedy o tej godzinie wypił dodatkowo 250 ml wódki 40%. Określenie stężenia alkoholu we krwi podejrzanego o 12.30 jednocześnie przyjmując tę godzinę za moment spożycia 250 ml wódki powoduje, że wartości stężenia możemy określać dopiero po wchłonięciu tej ilości alkoholu przez organizm (w granicach do ok. 0,5 godziny)</p>	
1.1.1 1.1.2	Opinia uzupełniającego biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego B. G.		
1.1.3	Wyrok Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie sygn. akt. II K 61/15	Potwierdza, iż A. K. był wcześniej karany sądownie za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Karta karna również wskazuje na uprzednią karalność.	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	Wyjaśnienia oskarżonego A. K.	Oskarżony w toku procesu składał odmienne wyjaśnienia, zwłaszcza odnośnie spożytego alkoholu. Sąd nie	

dał wiary tej części wyjaśnień, w której oskarżony wskazywał, iż bezpośrednio po najechaniu na swoją matkę udał się do domu i wypił wódkę. Przyjęta wersja miała na celu zapewnienie oskarżonemu bezkarności za jazdę w stanie nietrzeźwości, miała wykazać, że w czasie zdarzenia nie był pijany, alkohol spożył w szoku tuż po zdarzeniu. Powyższe jest niezgodne z zebrany materiałem dowodowym w postaci m.in. pierwotnych zeznań świadka S. G., w których wskazywał, iż oskarżony cały czas wraz z nim na zmianę reanimował pokrzywdzoną co wydaje się logiczne oraz zeznań świadka S. L., który wskazał, iż oskarżony był bardzo zdenerwowany i nie chciał dopuścić go do swojej matki, by zmienić go przy jej reanimacji. Relacje świadków w dramatycznych okolicznościach tego zdarzenia są jak najbardziej wiarygodne, natomiast wersja, którą oskarżony forsował w toku przewodu sądowego przeczy zasadom logicznego rozumowania i zasadom doświadczenia życiowego. Należy podkreślić, iż z protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych wynika, iż nie znaleziono tam butelki z wódką. (k.47-48)

		<p>Zwrócić też należy uwagę, że w wyniku przeprowadzonych badań tendencja spadkowa natężenia alkoholu w wydychanym powietrzu przez oskarżonego prowadzi do wniosku, że alkohol z organizmu oskarżonego był wydalany, co świadczy o upływie kilku godzin pomiędzy chwilą jego spożycia a momentem wykonania badań stanu trzeźwości. Gdyby oskarżony faktycznie spożył 100 g wódki, czy też jak podaje w kolejnych wyjaśnieniach szklankę wódki, w wynikach badań stanu trzeźwości w pierwszej chwili ujawniłby tendencją wzrostową stężenia alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu, co wynikałoby z procesu wchłaniania spożytego alkoholu do krwiobiegu oskarżonego.</p>	
1.2.1	Zeznania świadka S. G.	<p>W części w której na rozprawie odmiennie wskazał, iż oskarżony już po potrąceniu pokrzywdzonej, podczas prowadzonej reanimacji odchodził do dzieci, które przebywały w domu. Zeznania te miały wesprzeć linię obrony oskarżonego, świadek nie potrafił wyjaśnić przed Sądem powodu zmiany zeznań.</p>	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn z pkt. I a/o</p> <p>Zgodnie z treścią art. 177 § 2 k.k, odpowiedzialności karnej podlega osoba, która naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła śmierć.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r., poz. 110 ze zm. - dalej p.r.d.) przepisy w/w ustawy stosuje się również do ruchu odbywającego się poza drogami publicznymi, w strefami zamieszkania oraz w strefami ruchu, w zakresie koniecznym dla uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz wynikającym ze znaków</p>			

i sygnałów drogowych. Ponadto, w treści art. 2 pkt lb p.r.d. zdefiniowano pojęcie drogi wewnętrznej, którą jest droga w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 470 ze zm.), tj. droga, droga rowerowa, parking oraz plac przeznaczony do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg.

Zatem ruch drogowy w rozumieniu ustawy Prawo o ruchu drogowym odbywa się nie tylko w miejscach stanowiących utwardzone drogi publiczne, lecz wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów, w zakresie koniecznym dla uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób, w szczególności na terenie parkingów i placów przeznaczonych do ruchu pojazdów, które są zaliczane do tzw. dróg wewnętrznych.

Ze zgromadzonego w toku prowadzonego śledztwa materiału dowodowego wynika, że oskarżony, w momencie zaistnienia analizowanego zdarzenia drogowego, poruszał się swoim samochodem marki A (...) o nr rej. (...) po terenie zlokalizowanym bezpośrednio przed swoim miejscem zamieszkania.

W ocenie Sądu teren znajdujący się w sąsiedztwie m.in. budynku oznaczonego nr (...) położonego w miejscowości S., na którym w dniu 25 marca 2020 r. doszło do potrącenia R. K. (2), wyczerpuje kryteria drogi wewnętrznej wskazane w ustawie o drogach publicznych i p.r.d. Podkreślić należy, że opisywana nieruchomość stanowi własność Krajowego Ośrodka (...) i jest użytkowana przez osoby zamieszkujące w budynkach położonych na terenie tej nieruchomości. O tym, że na opisywanym terenie odbywa się ruch pojazdów mechanicznych świadczy nie tylko to, że poruszał się po nim sam oskarżony, lecz również fakt, iż znajdują się tam zabudowania garażowe oraz ślady wyjeżdżone przez poruszające się pojazdy (co wynika z zeznań funkcjonariuszy Policji). Oznacza to, że do ruchu pojazdów po terenie opisywanej nieruchomości mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, a sam ruch pojazdów po omawianej nieruchomości jest ruchem lądowym w rozumieniu m.in. art. 177 § 1 i 2 k.k. i art. (...) § 1 i 4 k.k.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku

z dnia z dnia 29 stycznia 2016 r., sygn. akt IV KK 324/15 (publ. LEX nr 1977832, Biul.PK 2016/1-3/65-70, OSP 2016/6/60) kryterium ruchu lądowego należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym wykorzystaniem tego miejsca dla ruchu pojazdów i innych uczestników. Co najmniej dyskusyjny jest więc pogląd odrzucający a limine charakter drogi leśnej jako drogi wewnętrznej. Pojęcie "ruch lądowy" obejmuje nie tylko ruch odbywający się na drogach publicznych, w strefach ruchu i w strefach zamieszkania, ale również ruch na drogach wewnętrznych, na terenach budowlanych i przemysłowych, lotniskach itp., a więc ruch odbywający się w miejscach dostępnych dla użytku szerszego niż indywidualnie oznaczony.

Podobne stanowisko Sąd Najwyższy zajął w postanowieniu z dnia 28 marca 2017 r., sygn. akt III KK 472/16 (publ. LEX nr 2271447), w którym wskazał, że przewidziane w art. 178a § 1 k.k. kryterium "ruchu lądowego" należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej

drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym jego wykorzystaniem dla ruchu pojazdów i innych uczestników. Wobec tego samo stwierdzenie, że do zdarzenia doszło na drodze leśnej, nie wyklucza możliwości przypisania czynu z art. 178a § 1 k.k.

O możliwości przyjęcia popełnienia przestępstwa drogowego decyduje w każdej konkretnej sprawie ustalenie, na podstawie okoliczności ujawnionych w tej sprawie, że sprawca działał w miejscu, w którym odbywał się ruch pojazdów ogólny lub lokalny, tj. na szlaku komunikacyjnym. (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1978 r. VII KZP 13/78)

„Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn.: Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.) ustawa ta reguluje zasady ruchu na drogach publicznych oraz w strefach zamieszkania. Wprawdzie w myśl art. 1 ust. 2 tejże ustawy zawarte w niej przepisy mogą być stosowane również poza drogami publicznymi i strefami zamieszkania, ale tylko w tych miejscach, gdzie odbywa się ruch, i pod warunkiem, że jest to konieczne dla uniknięcia zagrożenia

bezpieczeństwa uczestników tego ruchu. Miejsca, o których mowa w tym ostatnim przepisie, muszą być jednak ogólnie dostępne dla ruchu pojazdów. Nie może być to więc każde miejsce, gdzie odbywa się ruch pojazdów, ale wyłącznie takie, które jest przeznaczone do ruchu. Nie chodzi przy tym o ruch pojazdów mogący odbywać się tylko sporadycznie w miejscu, które nie jest powszechnie dostępne.” (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.04.2008 r., III KK 445/07, LEX nr 393935)

„Przestępstwo drogowe może być popełnione nie tylko na drodze publicznej ale również poza nią - wszędzie tam, gdzie ruch pojazdów faktycznie odbywa się i w związku z czym istnieje możliwość zagrożenia bezpieczeństwa dla tego ruchu.” (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5.12.1995 r., WR 186/95, LEX nr 23489)

„Na takich drogach (publicznych – przyp. aut.) odbywa się jednak ruch pojazdów podporządkowany określonym przepisom, które są znane użytkownikom tych dróg, ponadto użytkowników tych obowiązują nie skodyfikowane reguły, wynikające z istoty bezpieczeństwa w ruchu. Naruszenie zasad

bezpieczeństwa tego ruchu, niejednokrotnie bardzo nasilonego, prowadzić może do każdego ze skutków określonych w tezie 1. Dlatego o możliwości popełnienia przestępstwa drogowego w danym miejscu decyduje sytuacja rzeczywista - fakt odbywania się ruchu, a nie zaliczenie drogi do tej czy innej kategorii." (Uchwała Sądu Najwyższego cała izba SN - Izba Karna z dnia 28.02.1975 r., V KZP 2/74, LEX nr 18934)

Uwzględniając i aprobuując przytoczone judykaty Sądu Najwyższego, zdaniem Sądu, teren nieruchomości, na której doszło do przedmiotowego zdarzenia nie stanowił nieruchomości, z której korzystać mogła jedynie ograniczona liczba użytkowników. Cała przedmiotowa nieruchomość stanowi własność Krajowego Ośrodka (...), a zatem stado fisd Skarbu Państwa. Miejsce w którym doszło do potrącenia R. K. (2), mimo iż położone w pobliżu wydzielonej części ogrodu, usytuowane było na terenie, przez który realizowany był dostęp nie tylko do lokalu zajmowanego przez pokrzywdzoną i oskarżonego, lecz również do dalej położonego lokalu zajmowanego przez sąsiadów w/w osób. Przedmiotowa

nieruchomość nie stanowiła zatem własności oskarżonego, czy też części nieruchomości na której nie mogły przebywać inne osoby, nie stanowiła także podwórka zintegrowanego z nieruchomością wynajmowaną przez oskarżonego lub jego matkę od (...). Nieruchomość, na której zaistniało analizowane zdarzenie drogowe, faktycznie była użytkowana przez nieokreśloną ilość osób do których zaliczał się zarówno sam oskarżony wraz z pokrzywdzoną, mieszkańcy sąsiedniego lokalu ale też każda inna osoba, która przebywała na terenie przedmiotowej posesji.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 p.r.d. uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłyby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Przez działanie rozumie się również zaniechanie. Dodatkowe obowiązki na kierującego pojazdem przy wykonywaniu manewru cofania nakłada art.

23 ust. 1 pkt 3 p.r.d., który stanowi, że kierujący pojazdem jest obowiązany przy cofaniu ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu i zachować szczególną ostrożność, a w szczególności: sprawdzić, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienia oraz upewnić się, czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda; w razie trudności w osobistym upewnieniu się kierujący jest obowiązany zapewnić sobie pomoc innej osoby.

Oskarżony zupełnie zaniechał upewnienia się, czy za kierowanym przez niego pojazdem, przed przystąpieniem do rozpoczęcia manewru cofania pojazdu, nie znajdują się inne osoby. Jeżeli oskarżony umieścił już dzieci w samochodzie to zgodnie z wymogami ustawy Prawo o Ruchu drogowym, powinien przez wejściem do samochodu upewnić się, co do możliwości wykonania bezpiecznego manewru cofania. Polegałoby to przynajmniej na odwróceniu głowy do tyłu – gdyby oskarżony to zrobił to dostrzegłby pokrzywdzoną znajdującą się kilka metrów za samochodem lub z którejś strony dochodzącą do miejsca, gdzie została

potracona. Siedząc już w samochodzie powinien sprawdzić sytuację w lewym lusterku. Reasumując przyczyną analizowanego wypadku było nieprawidłowe zachowanie kierującego samochodem A. nr 80 nr rej. (...) A. K. noszące znamiona niedostosowania się do przepisów ustawy Prawo o ruchu drogowym dotyczących obowiązków kierowcy podczas cofania (art. 23 pkt. 1.3.).

Czyn z pkt. II a/o

A. K. poruszał się w ruchu lądowym na trasie B. – S., gm. K., a następnie S. – D., gm. K. samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości w wyniku: 0,61 mg/l i 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w dniu 25 marca 2020 r. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt II K 61/15 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

Niewątpliwie oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym będąc nietrzeźwym. Świadczą o tym wykonane badania urządzeniem A.-Sensor IV CM oraz zeznania świadków mających bezpośredni kontakt z oskarżonym.

Biegły dokonał obliczeń prospektywnych, jak zaznaczył nie mógł dokonać obliczeń retrospektywnych, gdyż oskarżony miał możliwość spożywania alkoholu po zdarzeniu. Nie mniej jednak biegły dokonał obliczeń na godzinę 12.30 czyli w chwili zdarzenia, przy weryfikacji różnych wersji podanych przez A. K. i jego stan nietrzeźwości określił na poziomie maksymalnym do 1,6 promila.

Sąd nie dokonał zmiany w opisie czynów oskarżonego, pozostając przy wynikach ustalonych na podstawie badań urządzeniem A.-Sensor IV CM. Biegły z zakresu toksykologii B. G. skutecznie ich nie zakwestionował, wykazując że uchybienie polegające na nie zachowaniu 15-minutowego odstępu czasu pomiędzy dokonywanymi badaniami nie miały wpływu na oznaczone poziomy stężeń. W związku z tym Sąd przyjął wersję korzystniejszą dla oskarżonego, niż tę wynikającą z opinii uzupełniającej 1,6‰ alkoholu, albowiem jak stwierdził biegły obliczenia prospektywne i weryfikujące mają ograniczoną wartość dowodową z uwagi na modelowy charakter i dużą niepewność wartości

użytych do wyznaczenia stężenia alkoholu.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		alkoholu
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	I tiret I	I	<i>Kara 2 lat pozbawienia wolności</i>
I tiret II	II	<i>Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności</i>	
II	I i II	<p><i>Kara łączna 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności</i></p> <p>Sąd wziął pod uwagę okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoki stopień społecznej szkodliwości zarzucanych czynów, w szczególności czynu z pkt I - rozmiar szkody - skutek w postaci śmierci matki oskarżonego; - uprzednia karalność oskarżonego, w tym za czyny wymierzone w bezpieczeństwo w komunikacji (karta karna k. 240-241) <p>Konieczność nadzwyczajnego obostrzenia kary wynikająca z art. 178§1 kk, który to przepis stanowi, że wobec sprawcy, który popełnił przestępstwo określone w art. 173, art. 174 lub art. 177 znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł</p>	

		<p>z miejsca zdarzenia, sąd orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, a w wypadku przestępstwa określonego w art. 177 § 2 w wysokości nie niższej niż 2 lata, do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę.</p> <p>Okolicznościami łagodzącymi jest skrucha oskarżonego i wyrażony żal z powodu popełnionego czynu. Oskarżony w dramatycznych okolicznościach poniósł osobistą stratę i z tą świadomością będzie się musiał mierzyć przez resztę życia. Nie należy jednakże tracić z pola widzenia, że do zdarzenia doprowadził będąc nietrzeźwym, w samochodzie znajdowały się jego dzieci, które zamierzał zawieść do K.. Bez wątpienia zatem stopień jego zawinienia jest znaczny.</p>	
IV	I	<p>Dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów dożywotnio- wobec wypełnienia normy art. 177§2 kk w zw. z art. 178§1 kk – obligatoryjnie orzekany w sytuacji, gdy oskarżony spowodował wypadek w stanie nietrzeźwości.</p>	

V	II	<p>Dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – obligatoryjny środek karny w związku ze skazaniem z art. 178a § 4 kk.</p>	
VI	I i II	<p>Łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów dożywotnio wynikający z przepisów o karze łącznej, które sąd stosuje odpowiednio.</p>	
VIII	I	<p>obowiązek zapłaty nawiązki na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 złotych</p> <p>Z uwagi na skazanie oskarżonego znajdującego się w stanie nietrzeźwości za przestępstwo z art. 177 §2 k.k. i nie zgłoszenie się osób najbliższych obligatoryjną nawiązkę Sąd orzekł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w najniższej przewidzianej prawem wysokości.</p> <p>Ustalając wysokość nawiązki Sąd wziął pod uwagę nie tylko sytuację rodzinną oskarżonego i wysokość dochodów, lecz także perspektywę odbycia kary pozbawienia wolności, z natury rzeczy</p>	

		ograniczającej możliwości zarobkowania.	
IX	II	Świadczenie pieniężne w wysokości 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjny środek karny w najniższej przewidzianej wysokości, z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego.	
5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	III	I i II	Zaliczenie na poczet kary pozbawienia wolności okresu zatrzymania od dnia 25 marca 2020 r. godz. 13.10 do dnia 27 marca 2020 r. godz. 13.00.
VII	I i II	Zaliczenie na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 marca 2020 r.,	
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>X</p>	<p>Zwolnienie w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z uwagi na sytuację materialną i rodzinną oskarżonego.</p>	
<p>6. <i>Podpis</i></p>		